

משטרת ישראל

נגד

הנאשם: מ.א. [REDACTED] דס"ר [REDACTED]

10 המשך דיון בתיק ביד"מ 69/09, היום, 29/6/10, בנוכחות התובע – פקד ניר קול, עו"ד, הנאשם –
 11 רס"ר [REDACTED] וב"כ עו"ד משה אלון:

הכרעת דין

16 החלטנו לזכות את הנאשם.

18 הנאשם, הועמד לדין בגין עבירת שימוש בכוח שלא כדין, עבירה על סעיף 19(א) לתוספת לחוק
 19 המשטרה (דין משמעתי, בירור קבילות שוטרים והוראות שונות), התשס"ו-2006.

האישום

23 על פי המתואר בכתב האישום, ביום 29/10/08 סמוך לשעה 04.00, נקרא הנאשם לסייע לשוטר
 24 שעצר רכב ובו ארבעה נוסעים, אשר נסע ללא אורות וחלף על פני מספר רמזורים במופע אדום.
 25 בעת שהשוטר ביצע חיפוש ברכב, ניגש הנאשם אל אחד מנוסעי הרכב וביקש ממנו להסתובב על
 26 מנת לערוך עליו חיפוש. הני"ל לא נענה לבקשה, על כן חזר הנאשם על בקשתו. המתלונן הסתובב
 27 אל הנאשם בפתאומיות, נצמד אליו תוך שהוא צועק לעברו: "תירגע או ש...". לשאלת הנאשם,
 28 אם הוא מאיים עליו, השיב המתלונן בחיוב. בשלב זה הודיע הנאשם למתלונן, כי הוא עצור בגין
 29 איומים וניסה לתפוס אותו. המתלונן התקרב אל הנאשם בפתאומיות, כשנודף ממנו ריח
 30 אלכוהול. בנסיבות אלה הרים הנאשם את ידו וחבט בלחי הימנית של המתלונן. כן תבס הנאשם
 31 את ידו השמאלית של המתלונן וניסה לכופפה לאחור, כדי לכבול אותו באזיקים, אלא
 32 שהמתלונן נעל את ידיו והצמידן לגופו, בעודו מקלל את הנאשם ומאיים עליו. שותפו לצוות של
 33 הנאשם הצטרף אליו בניסיון לכבול את המתלונן. כאשר לא הצליחו לכופף את ידיו של
 34 המתלונן, מאחר והני"ל נעל את ידיו ולא אפשר כבילתו, חבט הנאשם בפניו של המתלונן. כאשר
 35 גם בשלב זה לא הצליחו לכבולו, תפס הנאשם בראשו של המתלונן ובעט באשכיו באמצעות
 36 "ברכיה". כתוצאה מהמתואר התקפל המתלונן מהמכה, הזדמנות אותה ניצל הנאשם יחד עם
 37 שותפו לשם כבילת המתלונן. משך כל אותו זמן המתלונן המשיך לקלל וסרב לעמוד במקום.
 38 בתגובה השכיבו הנאשם על גבו על מכסה המנוע של הרכב. כאשר המתלונן התנגד, תפס הנאשם
 39 בסנטרו ודחף את ראשו לאחור.
 40 כתוצאה ממעשיו של הנאשם דימם המתלונן מפיו.

1	במעשיו אלה, כך ניטען בכתב האישום, השתמש הנאשם בכוח שלא כדין.
2	
3	<u>התשתית הראייתית</u>
4	
5	התשובה לאישום
6	בתשובתו לאישום, הודה הנאשם במרבית העובדות, ובה בעת טען, באמצעות בא כוחו, כי
7	המתלונן היווה איום כנגדו, בהרימו את ידיו, כשהן צמודות לגופו, בתנועה מאיימת של אגרוף,
8	ובשעה שהוא התקרב אל הנאשם, לא נותרה בידי הנאשם ברירה, אלא להשתמש כנגדו בכוח.
9	מטרת הנאשם הייתה להשתלט על החשוד שהיה שיכור ונהג באלימות. פעולת הנאשם,
10	בהשכיבו את המתלונן על מכסה המנוע ודחיפת ראשו לאחור, נעשתה כהגנה עצמית.
11	
12	נסקור להלן בתמצית את ראיות התביעה וההגנה אשר הונחו בפנינו:
13	
14	פרשת התביעה
15	מטעם התביעה העידו חוקרת מח"ש והמתלונן.
16	הוגשו מסמכים ת/1 – ת/7, הכוללים את הודעת הנאשם במח"ש, דו"חות מעצר ופעולה שערך
17	הנאשם, דו"ח התנועה שנרשם למתלונן, דו"ח מעצר והכ"ד שערך רס"ר גרשון סגל והודעתו
18	במח"ש.
19	
20	עת/1, חוקרת מח"ש , הקרה את הנאשם תחת אוהרה, באמצעותה הוגשה הודעת הנאשם.
21	בחקירתה הנגדית, נשאלה על ידי הסנגור, מדוע לא חקרה, לא את המתנדבת שנכחה במקום,
22	לא את חברתו של המתלונן שהייתה עדה לאירוע ולא שוטרים נוספים שהגיעו למקום
23	ההתרחשות.
24	הנ"ל השיבה, כי לגבי המתנדבת, השוטרים ידעו לומר רק, כי מדובר במתנדבת, אך לא ידעו
25	למסור פרטים באשר לזהותה. לגבי חברתו של המתלונן, הואיל והמתלונן וחבריו לא רצו
26	לערבה, ונמנעו מלמסור את שמה, לא היה בידה לאתרה. עוד אמרה, כי השוטרים שנחקרו לא
27	ידעו לציין מי היו השוטרים הנוספים שהגיעו למקום. היא לא בדקה את יומן ההתייצבות של
28	השוטרים שעבדו באותה משמרת, כי לא היה בידה כל תיאור לגבי מי מהשוטרים שהיו שם.
29	לדבריה, לו נהגה כך, הייתה צריכה לזמן את כל שוטרי הסיוור, הבילוש, היסי"מ ואולי גם
30	מתנדבים או שוטרים מיחידות אחרות ששמעו בקשר על האירוע, לא מצאה בכך טעם. זאת
31	ועוד, אמרה, כי המתלונן עצמו, כמו גם העדים האחרים שחקרה, איש מהם לא היה מסוגל לתת
32	תיאור לגבי מי שהיה מעורב בתקיפה.
33	העדה אישרה לסנגור, כי לא נקטה בפעולות לאיתור שוטרים נוספים שהיו באירוע מהסיבות
34	שפרטה לעיל.
35	
36	עת/2, המתלונן , העיד, כי בנוסעו ברכוב זיבוטינסקי, נאמר לו לעצור את הרכב אחרי הרמזור,
37	וכך עשה. בה בעת, חברו שלומי, לא חש בטוב והתעלף על הרצפה בצד הרכב. הגיעה למקום
38	ניידת ובה שני שוטרים ומיד אחריהם הגיע גם הנאשם. כאשר הנאשם ניגש לחברו ששכב על
39	הרצפה, אמר לו המתלונן, שיזהר, לבל יגע בו, תוך שהוא מרים את אצבעו בתנועת אוהרה,

- 1 וביקש ממנו להזמין אמבולנס. הנאשם בפתאומיות נתן לו בוקס לפניו, לפה ולגרון, וכן נתן לו
- 2 ברכיה לאשכים. באותו מעמד נכחה חברתו, אשר עמדה וצפתה במתרחש.
- 3 המתלונן הוסיף והעיד, כי בעקבות תקלה שהייתה לו בעבר עם שוטרים, כאשר הוא מדבר עם
- 4 שוטר הוא נוהג להכניס את ידיו לכיסים, כפי שנהג גם במקרה זה, כדי למנוע אפשרות שתיוחס
- 5 לו עבירה של תקיפת שוטרים. המתלונן הוסיף וסיפר, כי גם בתחנה בעת שישב עם הנאשם לפני
- 6 חקירה, "דחף" לו הנאשם בוקס. בשלב זה דיבר על ליבו של הנאשם, אמר לו בוא נעשה "קאט"
- 7 בינינו, אמר לו דברים נוספים רק כדי לצאת מחדר החקירות, רק רצה שזה ייגמר.
- 8 ובלשונו של המתלונן בפניו נשמעו הדברים כך: "אני מקבל מכות קשות, תוך כדי שאני מקיא
- 9 דם על מכסה המנוע, ועומדים כמה שוטרים שנמבנה הגוף שלהם, הם יותר גדולים מהנאשם,
- 10 אבל הוא היחידי ששם לי את המכות בלי רחמנות, וכשהגעתי לתחנה, זה כבר נהיה השפלה...
- 11 אני יושב איתו לפני חקירה, איך שהוא נכנס הוא דוחף לי גם בוקס".
- 12 המתלונן הדגיש, כי מאד חשש שייחסו לו תקיפת שוטרים וכך אמר: "גורא חששתי מהקטע
- 13 הזה שינסו לעשות לי תקיפת שוטרים אבל לפחות זה יצא לטובה, שאת התיק של התקיפת
- 14 שוטרים, לא עשו לי, מזה הכי חששתי".
- 15
- 16 בחקירתו הנגדית סיפר המתלונן, כי לו ולמשפחתו הייתה באסטת פירות וירקות באור יהודה
- 17 וכי נפתחו להם 350, 400 תיקים בגין איומים ודברים דומים, אלא שקיבלו חנינה מהנשיא והם
- 18 קיבלו אישור לפתוח עסק במקום אחר במקום הבסטה.
- 19 בהתייחס לשאלות הסנגור, באשר לאמירות מאיימות שהפנה כלפי הנאשם, "תירגע כבר או
- 20 ש...". הכחיש המתלונן אמירות אלה והסביר, כי רק אמר לנאשם, שיזהר לבל יגע בחברו,
- 21 שיזמין אמבולנס, ואין לראות בדבריו אלה כל איום. "אני לא רואה פה איום, לא הייתה לי
- 22 כוונה, אני אמרתי לו תזהר לגעת בו, תזמין אמבולנס, אם יש פה איום, בבקשה". "לא
- 23 התכוונתי לאיים, אמרתי בסך הכול תזהר, תזמין אמבולנס, תזהר לגעת בו, מה יש פה איום?
- 24 וגם אם אמרתי, זה לא סיבה לתת מכות, זה סיבה להרים ידיים? גם אם אמרתי לו תסתום, זו
- 25 סיבה לתת מכות כאלה, להקיא דם?"
- 26 עוד העיד המתלונן, כי ברשותו תעודה רפואית ממיון ביה"ח תל השומר, שם ביקר יום או
- 27 יומיים לאחר האירוע, בשל כאבים וסחרחורות שחש לאחר האירוע. לשאלת הסנגור השיב, כי
- 28 לא נותרו סימנים על גופו וכי הכול היה מכות יבשות.
- 29 לשאלת הסנגור, מדוע שתק בעת חקירתו במשטרה ואמר לחוקר, כי על כל שאלה שישאל יענה
- 30 בבית משפט השיב כך: "כשאתה מקבל מכות של כמה דקות בלי הפסקה, עם בעיטות שהראש
- 31 שלך מונח על המכסה מנוע, ושאתה מקיא דם ואף אחד לא בא לעזרתך ואתה תשוש בחקירה
- 32 מה אתה היית עושה במקומי... אני רוצה שתבינו את רמת האלימות שהייתה שם".
- 33 המתלונן הוסיף וסיפר, כי הוציא את ידיו מהכיסים רק כשראה שניגשים אל החברה שלו, אשתו
- 34 כיום, ושמים עליה אזיקים. לדבריו, זה היה במדרכה ואחרי כ-2 דקות שיחררו אותה.
- 35 "מתי הוצאתי את הידיים בכיסים, כשראיתי את החברה שלי, שהיא אשתי, שהיא ילדה בלי
- 36 עבר, טובה, שאליה ניגשים ושמים עליה אזיקים, פה כבר הוצאתי את הידיים".
- 37 בהמשך חקירתו הנגדית, לבקשת הסנגור שיתאר מה קרה ברגע שהוציא את ידיו מהכיסים אמר
- 38 כך: "...הוצאתי את הידיים, הוא סובב לי את היד לאחור, עיקם אותי על מכסה המנוע... והיה
- 39 איתו עוד בחור מאחור שלא יכולתי לזהות. קיבלתי חבטה, מכה מהשוטר והתחלתי להקיא דם
- 40 והכוחות שלי כבר הלכו, כמה בן אדם יכול?" בהמשך אומר כך: "...כשהידיים שלי היו

- 1 **בכיסים, ואני קיבלתי את הבוקס הראשון ממנו ואת הברכיה לאשכים, אני המשכתי לשים את**
 2 **הידיים בכיסים, עכשיו אני רוצה לראות כל אחד שיקבל את הברכיה הזו והאישה ככה, אז**
 3 **באופן אוטומט אז הידיים שלך יוצאות ופה היה מה שהיה....."**
 4 על פי עדותו של המתלונן העלו אותו לניידת, הנאשם הכניס אותו לחדר, נעל את הדלת ובהיותם
 5 לבד, הוא והנאשם, גם שם החטיף לו הנאשם.
 6 בהתייחס לשאלות הסנגור אשר חקר אותו ארוכות לגבי התנגדותו למעצר, אמר המתלונן באחת
 7 מתשובותיו הרבות בעניין זה, כך: " **מלכתחילה אמרתי הידיים היו בכיסים, אז אם בן אדם**
 8 **מקבל מכות כאלה קשות ויוצאות לו הידיים והתנגדתי וזה מה שעשו לי, כאילו בתחנה, את**
 9 **הסעיף הזה של ההתנגדות, אני באותו רגע הודיתי לאלוהים, למה? וכאן ירדה לי אבן מהלב,**
 10 **שראיתי שלא תקפתי ולא עשו לי תקיפת שוטרים."**
 11 **אם אתה שואל איך זה שהיה צריך יותר משוטר אחד, אז אני אומר לך באופן אוטומט שיש**
 12 **שני שוטרים שעומדים אחד ליד השני ואחד השוטרים ניגש ליד ומסובב אותה, מה הוא יעמוד**
 13 **כמו פסל? אז הוא ניגש ליד השנייה ותופס אותה."**
 14 לשאלת הסנגור, מדוע לא נתן לשוטר את ידיו כדי שיכבלו, שכן גם כך יכול היה להשיג את
 15 מטרתו, שלא ייחסו לו תקיפת שוטר, השיב כך: " **למה הוא לא בא והציג את עצמו כשוטר, תן לי**
 16 **תעודה, תוציא את הידיים מהכיסים, זו לא צורה להתנהג ככה. אני מבקש ממך שתוציא את**
 17 **הידיים מהכיסים, למה זה התנגדות למעצר, זה יכול להיות רק לרעתך מה שאתה עושה. לא**
 18 **היה לי מצב לתת לו את הידיים בגלל שהוא חבט בי מכות חזקות קשות. לא היה לי את המצב**
 19 **הזה."**
 20 עוד נישאל המתלונן לגבי השוני בו תיאר את השתלשלות האירועים, בכל אחת מההזדמנויות
 21 בהן נידרש לתאר את האירוע. למשל, לשאלת הסנגור, מדוע לא סיפר בעדותו במשטרה על כך
 22 שקיבל מכה באשכים, השיב המתלונן, כי במשטרה לא רצה לדבר בכלל, כי ידע שהם מעדיפים
 23 את הנאשם על פניו, שם רק רצה שזה ייגמר כמה שיותר מהר. יותר מהכול חשש שיאשימו אותו
 24 בתקיפת שוטרים. לשאלה, מדוע במשטרה אמר, כי הנאשם בעט לו בראש ואילו בעדותו בפני
 25 ביה"ד לא ציין זאת השיב: " **כי זה המצב, ככה."**
 26
 27
 28 **פרשת ההגנה**
 29 מטעם ההגנה העידו הנאשם, שוטר הסיור, סגל, ושותפיו לצוות של הנאשם- המתנדבת והשוטר
 30 גלר.
 31
 32 **הנאשם העיד, כי באותו לילה עבד במסגרת עבודה בשכר ברחוב ז'בוטינסקי בבני ברק. בתוך כך**
 33 **שמע בקשר דיווח מניידת סיור, כי היא במעקב אחרי רכב עם 4 חשודים הנוסע עם אורות**
 34 **כבוים וחולף רמזורים באור אדום. בהיותו באזור מיהר להגיע למקום האירוע, שם כבר הייתה**
 35 **ניידת הסיור. בהגיעו, הבחין באישה אשר ישבה ברכב שנעצר, בסמוך לשוטר הסיור עמד בחור,**
 36 **ובמרחק 3,4 מטרים מהרכב שכב על הרצפה בחור גדול מימדים, כשלידו עמד המתלונן. שוטרי**
 37 **הסיור הסבירו לו, כי ברגע שסימנו לרכב לעצור, כל שלושת הגברים פרקו מיד מהרכב, ככל**
 38 **הנראה מתוך כוונה לבלבל את השוטרים, שכן בתחילה איש מהם לא הודה שנהג ברכב.**
 39 **לדברי הנאשם, בהיותו חובש, ניגש תחילה לבחור שישכב על הרצפה, לגביו נימסר, כי אינו חש**
 40 **בטוב. לאחר בדיקה קצרה שכללה בדיקת הכרה, תקשורת, ואיתור סימני מצוקה, התרשם, כי**

- 1 הבחור על הרצפה לא נתון במצוקה כלשהיא, ואין מדובר אלא במשחק, שמטרתו להקשות על
- 2 עבודת השוטרים. באותו זמן שוטר הסיור ערך חיפוש ברכב, בעוד שהמתנדבת ערכה בדיקה
- 3 במסוף ודיווחה להם, כי כל נוסעי הרכב מופיעים כבדוקאים מוכרזים. לבקשת שוטר הסיור
- 4 שהוא, הנאשם, יבצע חיפוש על המתלונן, הוא ניגש אליו, הודיעו כי הוא עורך עליו חיפוש
- 5 וביקשו להוציא מכיסיו את מיטלטליו. המתלונן הגיב בתנועת יד מזלזלת. הנאשם תאר את
- 6 המתלונן כאדם גדול, מאסיבי, אגרסיבי, אשר נדף ממנו ריח חריף של אלכוהול. כאשר חזר על
- 7 בקשתו הסתובב אליו המתלונן באחת, פרס ידיים לצדדים ואמר: "תרגיע או ש...". בתגובה,
- 8 שאלו הנאשם אם מאיים עליו, ואז חזר המתלונן ואמר עם הידיים, "כן, שמעת מה אני אומר
- 9 לך, אל תשחק אותה גבר, זה לא ייגמר בטוב, אתה רואה חבר שלי פה על הרצפה, חברה שלי
- 10 באוטו אל תשחק אותה גבר". בשלב זה הודיע לו הנאשם, כי הוא עצור בגין איומים ופסע
- 11 פסיעה אחת לקראתו כדי לתפוס את ידיו. "הידיים שלו כל הזמן נעו, כל הזמן היו בצידי הגוף
- 12 בצורה כזאת שהיה לי חשש שהוא יתקוף אותי, בגלל זה ניגשתי על מנת לנסות לתפוס את
- 13 הידיים, ובשלב הזה גם המתלונן עצמו עשה תנועה מהירה כלפי, תנועה עם כל הגוף קדימה,
- 14 עם הידיים קדימה, מה שהביא אותי למצב בו אני מרגיש מאוים, שאני צריך להרחיק את
- 15 העצור ממני, והרמתי את יד ימין בתנועה חדה קדימה, כלפי מעלה, פגעתי לו בפנים, בלסת,
- 16 הוא הלך שני צעדים אחורה ובשלב הזה בתנועה מהירה, נתפסתי לו על יד ימין וניסיתי לקפל
- 17 אותה לאחור על מנת לכבול אותו. החשוד הצמיד את הידיים לצידי הגוף, מדגים ידיים
- 18 מקופלות ומאוגרפות צמודות לחזה כלפי מעלה, תוך שהוא מתנדנד עם הגוף כדי לנסות
- 19 להשתחרר מהאחיזה, מהניסיון שלי לכופף את היד", משך אותו עם כל הגוף לכיוון הרכבים,
- 20 מרחק של מטר לערך, "... פשוט סובבתי אותו שהוא יהיה עם הגב לרכבים. לציין, שבכל
- 21 הזמן הזה הוא המשיך לקלל, לצעוק, להשתולל גם בצעקות וגם עם הגוף, בשלב הזה איציק
- 22 גלר הצטרף אלי, הוא הגיע מצד שמאל של החשוד, היה בעצם מאחוריו וניסה גם לכופף את
- 23 היד שמאל שלו לאחור, לאחר שניות ארוכות שלא הצלחנו בשימוש בכוח הזה לכופף את ידיו
- 24 של החשוד, מאחר ומדובר גם בבן אדם שיכור שהיה נמצא בסוג של אמוק לא לשחרר את
- 25 הידיים... ומאחר ומדובר בבחור עם מימדי גוף גדולים משלי ושל איציק גלר, חבטתי עם יד
- 26 פתוחה, פשוט הלמתי בפניו... מכה שבד"כ אמורה לגרום לבן אדם לאבד את הריכוז שלו,
- 27 להוציא אותו מריכוז ומהנעילה שלו, גם זה לא הצליח על החשוד...."
- 28 עוד תאר הנאשם את התנהגותם של נוסעי הרכב האחרים, כאשר כל אחד מהם גילה התנגדות
- 29 בצורה כזו או אחרת. בנסיבות אלה, סיפר, כי אחז בפלג גופו העליון של המתלונן והרים ברכיה
- 30 לכיוון מרכז הגוף שלו, פעולה אשר נטרלה את התנגדותו ושיחררה את ידיו, בכך שכאשר
- 31 התכופף קדימה כתוצאה מהמכה, הרים לו את ידיו אל מאחורי גבו, כבר ללא צורך בכוח, וגלר
- 32 אזק אותו. הנאשם הוסיף וסיפר, כי גם לאחר שהמתלונן נכבל המשיך להשתולל, "לקלל לצעוק
- 33 לאיים, תוך שהוא ממשיך להתנדנד עם הגוף שלו, יש לו מבנה גדול וניסה עם הגוף שלו
- 34 להיכנס בי, לנגוח בי, מסרב לעמוד בשקט ובתגובה השכבתי אותו אחורה על המנוע של הרכב
- 35 על מנת לרתק אותו למצע קשיח, למנוע ממנו השינוי, גם כאשר הוא שכב ככה על גבו ואני
- 36 הייתי מכופף מעליו על מנת להצמיד אותו, הוא ניסה עם ראשו לקום מספר פעמים, על מנת
- 37 לנגוח בי, לנשוך אותי, הוא צעק שם ואי אפשר היה לדעת מה הוא מתכוון לעשות ובתגובה גם
- 38 הצמדתי לו את המצח, היד שלי על המצח ואני מצמיד אותי, הנחתי את ידי על מצחו של
- 39 המתלונן והצמדתי אותו למכסה המנוע במצב שהוא לא יכול בכלל לזוז...." חברה שלו צעקה
- 40 לו שיפסיק, ואחרי כמה דקות הוא נרגע. החל משלב זה, אמר הנאשם, כי לא היה עוד כל

- 1 שימוש בכוח נגדו. עם סיום ההתנגדות המתלונן הולגון בפניו, כי חש כאבים בלסת, לא ביקש
- 2 טיפול רפואי. הוא אכן הבחין בדימום קל משפתו התחתונה.
- 3 בעדותו, שלל הנאשם מכל וכל את טענת המתלונן, כאילו החזיק המתלונן את ידיו בכיסים.
- 4 לדברי הנאשם, רוב הזמן ידי המתלונן היו מושטות קדימה או מאוגרפות כלפי מעלה כשהן
- 5 צמודות לגופו, וזו הייתה הסיבה שקשה היה לשחררן לצורך הכבילה. אם ידיו היו צמודות
- 6 ומושטות כלפי מטה לכיוון הכיסים, הסביר הנאשם, לא היה כל קושי בנטרולן, על ידי הכנסת
- 7 היד מתחת למרפק, תנועה אשר גורמת לכיפוף היד לאחור.
- 8
- 9 באשר למכת הברכיה, אמר הנאשם, כי הרים ברכיה לכיוון מרכז הגוף, לאחת מנקודות
- 10 החולשה שבגוף לשם נטרול ההתנגדות. לא ראה היכן פגעה הברכיה, כי המתלונן מיד התכופף.
- 11 עוד הסביר הנאשם, כי היה חיוני באותו מקרה לסיים האירוע בצורה מהירה, על מנת לוודא
- 12 ששאר החשודים במקום לא יצטרפו ושהאירוע לא יתדרדר לקטטה המונית.
- 13
- 14 בחקירתו הנגדית, אמר הנאשם, כי הברכיה שנתן למתלונן לא הייתה מכה רבת עוצמה
- 15 שמטרתה גרימת נזק, אלא הייתה זו הרמה של ברכיה מטווח צמוד, פעולה אשר בוצעה כדי
- 16 לשים סוף להתנגדות המתלונן ולאפשר כבילתו, פעולה אשר אכן הצליחה להביא להשגת
- 17 המטרה. הנאשם ציין, כי גם המתלונן עצמו אמר שפעולה זו היא שהביאה אותו לשחרר את
- 18 ידיו.
- 19 עוד התבקש הנאשם בחקירתו הנגדית להסביר, מדוע דו"ח הפעולה שלו לא כולל פרטים כאלה
- 20 ואחרים, אותם כן בחר לציין במשפט. ככלל, אמר הנאשם, כי לא מצא צורך לציין בדו"ח
- 21 הפעולה פרטים, אשר לא היה בהם כדי להשפיע על מהלכי האירוע, או על העבירה עצמה שביצע
- 22 המתלונן. כן הסביר, כי דו"ח הפעולה מפרט בפרטי פרטים את כל מהלך העניינים בינו לבין
- 23 המתלונן והנוסע הנוסף אשר נעצר על ידי שוטר הסיוור.
- 24 לשאלת התובע, מכוח איזו עילה ביקש לבצע חיפוש על בן אדם שהוא לא במעמד עצור השיב
- 25 הנאשם כך: "אני חושב שכל נסיבות האירוע אשר הזכר פה, מסבירים מדוע כאשר חשודים
- 26 נמלטים מרכב שביצע עבירת תנועה בזמן בדיקה משטרתית, מעלים את החשד להמצאות של
- 27 סמים או אמל"ח על גופם".
- 28 לשאלת התובע, מדוע לא מופיעה בדו"ח הפעולה שרשם העובדה, שהמתלונן פרס את ידיו
- 29 באיימו עליו, השיב הנאשם, כי הדו"ח נרשם לפנות בוקר, אחרי אירוע לא שיגרתי וכנראה שכח
- 30 את הפרט החשוב הזה של הנפת הידיים. כן העלה סברה, כי ייתכן והעובדה שהמתלונן עצמו
- 31 העיד על כך, הזכירה לו את הסיפור עם הידיים. הנאשם גם הסביר, מדוע בדו"ח הפעולה נשמטו
- 32 פרטים, אותם כן ציין בהודעתו במח"ש, למשל, בעניין התנועה המזלזלת של המתלונן כלפיו,
- 33 ואמר כי הדו"ח נרשם בסמוך לאירוע ועל כן ייתכן ומספר פרטים בתנועתיו של המתלונן נשכחו
- 34 ולא נרשמו. בחקירת מח"ש, שנערכה כמה שבועות מאוחר יותר, ניתן היה לשחזר הפרטים טוב
- 35 יותר.
- 36 "הגרסה שלי במח"ש היא גרסה מפורטת יותר, שאחרי כמה שעות של אירוע כזה, של אירוע
- 37 חריג, במבט לאחור אתה זוכר פרטים שנתפסים אצלך ושבזמן האירוע עצמו נעלמו מן העין
- 38 ולכן החקירה מפורטת יותר ומראה הרבה יותר את מצב העניינים באותו אירוע".
- 39

- 1 הנאשם סיכם את הסיבה להתנהלותו במקרה נשוא המשפט בדברים אלה: "...המעשה הפעיל
- 2 היה איומים וגם בעדות הראשית שלי וגם בדו"ח הפעולה וגם בעדות במח"ש, הסברתי
- 3 שהרגשתי מאוים, חששתי שהחשוד יתקוף אותי ולכן נאלצתי להשתמש בכוח שפרטתי על
- 4 מנת להשתלט עליו ולכן אני לא ממציא דברים, אני לא בודה עבירות ולא האשמת את
- 5 בתקיפה, גם לא טענתי שהותקפתי".
- 6
- 7 עה/2, שוטר הסיור, העיד, כי במהלך המשמרת בשעה 04.00 הבחין ברכב בו שלושה אנשים
- 8 הנוסע ללא אורות נסיעה, במהירות גבוהה, על כן פתח בנסיעה אחריו ואותת לו לעצור. הרכב
- 9 נעצר, הוא ניגש וביקש ת.ז. מיושבי הרכב, מחלון הרכב עלה ריח חריף של אלכוהול. הבחין
- 10 ברכב ב-3 בחורים ובחורה. הייתה איתו מתנדבת, החליט לקרוא לניידת לגיבוי. כחלוף דקות
- 11 ספורות הגיע למקום צוותו של הנאשם. הבחור ישב ליד הנהג אמר שלא חש בטוב, נשכב על
- 12 המדרכה. מאותו רגע החלה התנהגות פרועה של כל יושבי הרכב. בהמשך שמע ברקע את
- 13 הנאשם ואת גלר מודיעים לחשוד בו הם טיפלו, כי הוא עצור. החשוד הניל המשיך לקלל
- 14 ולהתנגד למעצר ולכבילה. הוא לא ניגש לסייע להם מאחר ששמר על החשוד בו הוא טיפל, ותשש
- 15 להחמרת המצב. העד סיפר בעדותו, כי הוא טיפל בנהג הרכב ואילו הנאשם טיפל בבחור שישב
- 16 מאחור.
- 17 בחקירתו הנגדית משהציג התובע לעד את דו"ח התנועה הנושא עליו את שם נהג הרכב, וכן את
- 18 דו"חות המעצר והפעולה שהוא, העד, ערך, הבין העד, כי הבחור בו הוא טיפל היה הבחור שישב
- 19 מאחור ולא נהג הרכב, ולשאלת התובע, כיצד פותרים את הפלונטר הזה, השיב, כי מדובר
- 20 באירוע שהתרחש לפני זמן רב.
- 21 עוד סיפר העד, כי בעת האירוע היה ברשותו תרסיס גז, לא זכור לו אם מי מהשוטרים במקום
- 22 ביקש את המכשיר, אולם גם אם מישהו היה מבקש, לא היה נותן לו, לאור ההמולה שהייתה
- 23 במקום והחשש לפגיעה של שוטרים מהגז.
- 24
- 25 עה/3, המתנדבת, בעת האירוע הייתה במשמרת יחד עם שוטר הסיור. הבחינו ברכב הנוסע ללא
- 26 אורות, חוצה רמזורים אדומים, כרזו לרכב לעצור בצד. בתחילה קריאתם לא נענתה, על כן
- 27 ביקשו סיוע. בהמשך הרכב נעצר, ישבו בו 3 גברים ובחורה. הם ניגשו לבדוק את נוסעי הרכב.
- 28 זכור לה, כי עוד בטרם הגיעו הנאשם ושוטר הסיור, מיד ברגע בו נעצר הרכב, בחור ענק יצא
- 29 מהכיסא שליד הנהג, נפל על הרצפה, נראה כמפרפר. היא ביצעה בדיקות במסוף המשטרתית,
- 30 משם התברר לה, כי אחד החשודים מופיע כמוכרז, עזכנה בעניין זה את שוטר הסיור. עוד
- 31 סיפרה, כי התבקשה לטפל בבחורה שהייתה ברכב, להרחיקה מהמקום. העידה על כך, שהייתה
- 32 המולה רבה במקום, צעקות, הבחורה גילתה התנגדות, כאשר ניסתה להרחיקה מהמקום.
- 33 לשאלת התובע, אם ככלו את הבחורה, השיבה בשלילה, בחוסיפה, כי הייתה עימה כל העת.
- 34 בחקירתה הנגדית, אמרה העדה, כי את האירוע אשר התרחש בין השיטר לנאשם לא ראתה,
- 35 זאת מאחר והייתה רחוקה מספר מטרים מהמקום.
- 36
- 37 עה/4, עבד עם הנאשם בבני ברק, במסגרת עבודה בשכר. בהיותם ברחוב ז'בוטינסקי שמעו
- 38 בקשר, כי ניידת מגבעתיים רודפת אחר רכב, אשר לא עוצר ונע לכיוונם. בנסיבות אלה החליטו
- 39 לנסות ולסייע על ידי ביצוע חסימה. תוך כדי התקדמות לעבר הרכב הנמלט שמעו, כי הרכב כבר
- 40 נעצר. בהגיעם למקום הבחין העד בבחור ששכב על הרצפה ושניים נוספים שעמדו מוחץ לרכב.

- 1 בתוך כך קראה לו השח"מית מהניידת שערכה בדיקה במסוף וביקשה לדעת מה זה ב.מ. הסביר
2 לה, שזה בדוקאי מוכרז. בשלב זה שמע צעקות מכיוון הניידת, שם לב, כי הנאשם מתווכח עם
3 אחד מהאנשים במקום, שמע את הנאשם אומר לו, כי הוא עצור. "ראיתי שם ויכוחים, הוא
4 מדבר איתו, הוא מרים ידיים, הרמת ידיים של החשוד, לכיוון הנאשם... לא מבין מה, אני
5 רואה את הנאשם מנסה לעצור אותו, אני בא לכיוון שלו, בא לנאשם לעזור לו לכבול אותו,
6 אחרי שהצלחנו לכבול אותו, כי הוא התנגד, אף בן אדם לא שם את הידיים ותעצור אותי,
7 בייחוד אחרי שיש ויכוח".
- 8 לשאלת הסנגור, באשר למשך הזמן שלקח להם כדי להשתלט על המתלונן השיב: "דקה או
9 יותר, זה לא מאבק של שנייה, דקה, שתיים שלוש, זה מאבק דינאמי. הבן אדם הוא גדול
10 יחסית מאיתנו, לא בן אדם שקל להשתלט עליו ולשים לו את ידיו מאחור". לדברי העד, נדף
11 מהבחורים ריח של אלכוהול, לא ידעו מי נהג ברכב.
- 12 לשאלת הסנגור, אם ראה משהו חריג בהתנהגות הנאשם, מעבר להשתלטות על המתלונן, השיב,
13 כי הייתה כבילה וזהו. "אם אני לא טועה, כשהנאשם בא אליו מהחזית ודיבר איתו, ואז לעצור
14 אותו, אז אני באתי לעצור מאחורה, מהצד ההפוך כדי לעזור לנאשם לכבול אותו ולסיים את
15 העניין".
- 16 בחקירתו הנגדית, נחקר העד ארוכות על ידי התובע, לגבי מה שראה במהלך העימות בין הנאשם
17 למתלונן ולגבי השלבים שבכבילת המתלונן. העד אישר, כי כאשר הגיע לסייע בידי הנאשם, ראה
18 כי על אחת מידי תלה אזיק אחד. לדבריו, המתלונן לא נתן את הידיים, לא נתן להביא את ידיו
19 לאחור, וגם לא אפשר לתפוס את ידיו. העד הסביר, כי הוא בא מאחור, כך שלא ראה את ידיו
20 של המתלונן. "...כשאדם בא מאחורה, אני רואה את הידיים מונפות, אני לא רואה איך בדיוק,
21 הכוונה הבן אדם עם הגב אלי, אז אני לא רואה את ההתנגדות שלו, אני רואה את הידיים. מה
22 שהוא עושה עם הנאשם אני לא רואה, אני רואה את הנאשם מנסה לתפוס אותו ואני עוזר
23 לנאשם להביא את הידיים לאחור".
- 24 כאשר התבקש העד לתאר את האופן בו החזיק המתלונן את ידיו, ואף הודגמו בפניו שתי צורות,
25 השיב, כי אינו זוכר. "איך נאבק עם הנאשם, אני לא רואה, כי אמרתי שהוא היה עם הגב אלי.
26 אני, החשוד והנאשם, כשהחשוד בינינו אז אני לא רואה בדיוק מה. אם הייתי רואה הייתי
27 זוכר".
- 28
- 29 דיון והכרעה
- 30
- 31 למקרא עובדות כתב האישום ולמשמע גרסת המתלונן עולה, כי התביעה העדיפה בתיק זה את
32 גרסת הנאשם על פני זו של המתלונן, שכן עובדות כתב האישום נסמכות, רובן ככולן, על דברי
33 הנאשם, ולא דיוקא על אלה של המתלונן.
- 34 במצב דברים זה, משהתבססה התביעה על גרסת הנאשם ואינה טוענת לאי חוקיות המעצר,
35 המחלוקת המרכזית שבין הצדדים, הטעונה הכרעה בתיק זה, מתמקדת בשאלה, האם חרג
36 הנאשם ממידת הכוח שהייתה נחוצה ומותרת בנסיבות העניין, לצורך ביצוע מעצרו של
37 המתלונן.
- 38
- 39 לדעת התביעה, נסיבותיו של מקרה זה לא הצדיקו את אמצעי השימוש בכוח בהם נקט הנאשם.
40 מדובר היה בפעולה נמהרת ומיותרת, שכן היו שוטרים נוספים במקום, והיה אף ניתן לנטרל את

- 1 ההתנגדות, אם בכלל הייתה כזו, באמצעי אחר, כמו תרסיס גז למשל, אשר היה בנמצא אצל
2 עה/2.
- 3
- 4 מנגד טוענת ההגנה, כי השימוש בכוח היה נחוץ וסביר בנסיבות העניין, זאת נוכח העובדה שבעת
5 האירוע היה המתלונן שיכור, אלים ומאיים, והתנהג כמו אשר אינו נרתע מאימת החוק. בדיעבד
6 התברר גם שהמתלונן הוא יעד מרחבי, אדם אלים ביותר, כשלו ולמשפחתו רקורד של מאות
7 עבירות.
- 8 פעולות השימוש בכוח של הנאשם נעשו במדרג, מהקל אל הכבד. הנאשם העלה את רמת
9 השימוש בכוח רק לאחר שנוכח, כי לא נותרה בידו כל ברירה אחרת. רק על ידי מתן הברכיה
10 הצליח הנאשם לנטרל את התנגדותו של הנאשם למעצר.
- 11
- 12 לשם הכרעה בסוגיית מדתיות השימוש בכוח, נדרשים אנו לעסוק תחילה בשאלה העובדתית,
13 האם גילה המתלונן התנגדות לביצוע המעצר, ורק אם התשובה שתמצא לכך תהא חיובית,
14 נידרש לשאלה, באם הצדיקה אותה התנגדות את מידת השימוש בכוח בה נקט הנאשם.
- 15
- 16 **ההתנגדות למעצר**
- 17 על פי גרסתו של המתלונן, כפי שעולה מהודעותיו במשטרה, במח"ש ובעדותו הראשית בפנינו,
18 הכה בו הנאשם, ככה סתם, לפתע וללא כל סיבה. בחקירתו במח"ש, לשאלת החוקרת, באם
19 ניסה להתנגד בכל צורה שהיא לשוטרים, השיב: "בחיים לא". ברוח תשובה זו גם השיב
20 לשאלותיו הראשונות של הסגור, אשר חקר אותו ארוכות בסוגיה זו. תחילה שלל לחלוטין את
21 האפשרות שגילה התנגדות כלשהיא, אולם עם התקדמות החקירה והתפתחותה, סייג את דבריו
22 והכחשתו הגורפת הלכה ונחלשה. כך ניתן היה להתרשם מדבריו, עת נתבקש לתת הסבר
23 להתעקשותו בעניין החזקת הידיים בכיסים והימנעותו מלהוציאן, חרף ניסיונות הנאשם
24 לתפסן, וכך גם לגבי הצורך שהתעורר בקבלת סיוע משוטרי נוסף כדי לבצע המעצר. קשה היה
25 שלא לשים לב לכך, שהמתלונן מתקשה לדבוק בגרסתו הראשונית ומסתבך במתן תשובותיו
26 בעניין זה. אלה נעשו ארוכות, מתפתלות ואינן נוגעות לעניין. פעמים הודה שאכן התנגד, אף כי
27 בתצי פה, אחר כך מיהר לחזור בו, תוך שהוא מנסה לספק הסברים שונים, כאלה אשר לא הניחו
28 את דעתנו ולא שכנעונו, כי יש בהם ממש. בחרנו לצטט משפטים אחדים מפי המתלונן
29 בהתייחסותו לנושא התנגדותו למעצר.
- 30 "אני מסכים אפילו שאתם תקראו לזה התנגדות, אם זה התנגדות".
- 31 "התנגדתי, עוד הפעם, לא התנגדתי, וכל הדבר שהיה לא היה פה בכלל נושא שיחה, לא היה
32 פה כאילו שלום, אני שוטר, אני מפקש ממך בבקשה וישיונות, "הנאשם כאילו בא
33 סהלורי מהבית לא יודע מאיפה הוא בא אפילו ואת כל העצבים שלו הוציא עלי. עוד הפעם, אני
34 מציין וחוזר ואומר, היו כמה שוטרים, אולי תפסו, אולי ניסו לכבול, אולי אומרים, התנגדתי,
35 אבל הוא נתן לי שם מכות".
- 36 "ש: אז התנגדת או לא התנגדת? ת: מלכתחילה אמרתי הידיים בכיסים אז אם בן אדם מקבל
37 מכות כאלה קשות ויוצאות לו הידיים והתנגדתי וזה מה שעשו לי, כאילו בתחנה, את הסעיף
38 הזה של ההתנגדות, אני באותו רגע הודיתי לאלוהים, שראיתי שלא עשו לי תקיפת
39 שוטרים".
- 40 "הייתי מעדיף לקבל מכות, שידרכו עלי ולא הייתי מוציא את הידיים מהכיסים.....".

- 1 "ש: אז מה שאתה אומר לנו פה שכן התנגדות? ת: יפה. אתה קורא לזה התנגדות, אני לא רואה
2 כאן התנגדות. אני בסה"כ לא רציתי לעשות דבר רע, רציתי למנוע את הדבר שיקרה, כמו
3 שיביאו לי איזה תיק של תקיפת שוטרים, אני לא שמתי את הידיים בכיסים בגלל שרציתי
4 להתנגד למעצר. לא התכוונתי חס וחלילה שיחשב דבר כזה שבגלל ששמתי את הידיים
5 בכיסים, אתה קורא לזה במילים אחרות, התנגדות... גי: אם באמת הייתי רוצה להתנגד, סתם
6 דוגמה הייתי יכול להתנגד בצורה אחרת, קודם כל זה לא מתאים לי במיוחד עכשיו שאני...
7 עכשיו אני נשוי וחיים אחרים, בזמן ההוא הייתה לי חברה שאני עמדתי להתחתן איתה והייתי
8 צריך לעשות עליה רושם טוב, ולא שאני איזה ברברי".
9
10 אם לא די באמור לעיל, כדי להגיע למסקנה, כי אין ליתן אמון בגרסת המתלונן, השוללת כל
11 התנגדות מצידו למעצר, הרי שעדותו בכללותה מספקת סתירות וטענות כבושות לרוב, כאלה
12 אשר נוטלות ממהימנות גרסתו.
13 נעמוד להלן על אחדות מטענות המתלונן, הרלבנטיות לאירוע, אותן כבש בליבו ולא סיפר עליהן,
14 אלא לראשונה מעל דוכן העדים.
15
16 אחת מטענותיו הכבושות של המתלונן, נוגעת לטיפול הרפואי לו ניזקק, לטענתו, עקב מעצרו
17 האלים. בעדותו בפנינו סיפר, כי ברשותו תעודה רפואית, אותה קיבל במיון ביה"ח תל השומר,
18 לשם ניגש יום או יומיים לאחר האירוע. לדבריו, חש כאבים, סחרחורות, על אף שלא נותרו
19 סימנים על גופו, הכול היה מכות יבשות. לשאלת הסגור, איך זה עולה בקנה אחד עם תשובתו
20 לחוקרת מח"ש, לה אמר, שלא קיבל כל טיפול רפואי ושום רופא לא ראה אותו, השיב, כי
21 בתשובה זו כוונו דבריו לכך שבתחנה לא קיבל כל טיפול רפואי, ולא לבית החולים.
22 אין אנו מקבלים את הסברו זה של המתלונן, אשר לא נשמע אלא כהיתממות. הדעת נותנת, כי
23 לו אכן טופל רפואית בעקבות האירוע, לא היה מהסס לציין זאת בפני חוקרת מח"ש, אשר
24 הפנתה אליו שאלה מנוסחות בבהירות בנושא זה, כפי שניתן להתרשם מהמופיע ב-2/3.
25
26 גם את עדותו של המתלונן, ביחס לכך שחברתו נכבלה על ידי השוטרים, כבש המתלונן, בציינו
27 עובדה זו לראשונה רק בעת מסירת עדותו בפני ביה"ד. אין אנו מאמינים לדבריו אלה של
28 המתלונן, הן בשל כבישתם והן לנוכח עדותה של עת/3, אשר בזמן האירוע טיפלה בחברתו של
29 המתלונן והעידה כי החברה לא נכבלה באזיקים. לא מצאנו כל סיבה מדוע לא להאמין לעת/3,
30 אשר הופעתה בפנינו הותירה בנו רושם של עדה אמינה.
31 דומה, כי עובדה זו, בעניין האזיקים אשר הונחו על ידי חברתו, יצאה מפני המתלונן מבלי משים,
32 כאשר ביקש להדגיש את העובדה, שכל זמן המכות הנמרצות שספג מידי הנאשם שמר את ידיו
33 בכיסיו, כדי להבטיח שלא ייחסו לו תקיפת שוטרים. בתוך כך, כזכור, טען, שהוציאן החוצה, רק
34 כאשר הבחין במצוקתה של חברתו, כאשר השוטרים הניחו אזיקים על ידיה. אלא שבעניין זה,
35 מתברר, מדלג המתלונן בין גרסאות. פעם אחת, כאמור, מעיד על כך שהוציא את ידיו מהכיסים
36 רק כאשר ראה שחברתו נכבלה, ופעם אחרת מספר, כי כוחותיו לא עמדו לו עוד, כאשר קיבל את
37 הברכיה, ורק אז הוציאן מכיסיו.
38 כשמיקד אותו הסגור וביקש לדעת, מה גרם לו להוציא את ידיו מהכיסים, האם הנחת
39 האזיקים על ידי חברתו או מכת הברכיה, התפתל בתשובתו וזו הייתה לשונו: "מה שאתה
40 מספר זה לא בעניין של שעות, זה הכול במספר דקות, האישה עומדת מולי, אני מקבל את

- 1 המכות, היא מסתכלת... ראיתי שמים עליה אזיקים, יצאו הידיים, לא יכול להגיד בדיוק מתי,
 2 אני כל כך דובר אמת שאני לא רוצה להגיד משהו לא מדויק לא בושה להגיד שאני לא זוכר את
 3 זה כרגע, אם זה היה עם החברה, או... אני נאמין שזה היה אחרי שקיבלתי את הברכיה".
 4 "כשאתה מקבל מכות וברכיה לביצים, אז נראה אם הידיים שלך לא יצאו, אפסו כוחותיי
 5 כשקיבלתי את המכות, כבר כמה אני יכול?"
 6
 7 בולטת גם טענתו המאוחרת של המתלונן, בעניין המכות שספג מידי הנאשם, בהיותם לבדם
 8 בחדר החקירות בתחנה, שכן מדובר בעובדה משמעותית ביותר אשר כלל לא אוזכרה על ידי
 9 המתלונן, לא במשטרה ולא במח"ש.
 10 כאשר נידרש המתלונן ליתן הסבר לכל הגרסאות המשתנות והמאוחרות הללו השיב באופן
 11 מגומגם ולא משכנע.
 12
 13 לא זו אף זו, לגרסת המתלונן אין כל תמיכה, על אף שבמקום נכחו חבריו, והיה מקום לצפות,
 14 כי אלה ייקראו לדוכן העדים כדי לתמוך בעדותו. כפי ששמענו מפי המתלונן, חברתו צפתה בכל
 15 שהתרחש במקום, ואף על פי כן הני"ל לא נחקרה, וכפי שניתן היה לחבין מדבריה של חוקרת
 16 מח"ש בפנינו, לא נעשה די כדי לאתרה ולחקרה. בעניין זה טען ב"כ הנאשם בסיכומיו, ולא בלי
 17 צדק, כי גורמי החקירה לא טרחו לרדת לשורש העניין ולבררו עד תומו, וכי לו הייתה נחקרת
 18 חברתו של הנאשם, ייתכן והייתה שופכת אור חדש על הפרשה.
 19
 20 לנוכח כל האמור לעיל, מתקשים אנו ליתן אמון בדברי המתלונן וקובעים, כי אין גרסתו גרסת
 21 אמת.
 22
 23 גרסת הנאשם, לעומת זאת, בכל הנוגע לסוגיית ההתנגדות והמתלונן למעצר, כמו גם בהתייחס
 24 לכל השתלשלות האירועים במקרה דנן, שומרת על אחידות ועקביות ונעדרת פגמים מהותיים.
 25 כבר בדו"ח הפעולה, ת/3, אותו כתב הנאשם סמוך לאירוע, תאר את מהלך האירועים, תוך ציון
 26 ההתנגדות שגילה המתלונן למעצר, שבאה לידי ביטוי בנעילת ידיו והצמדתן לגופו באופן אשר
 27 לא ניתן היה לכבלו. גרסה דומה מסר בחקירתו במח"ש וכך גם בעדות שמסר בפנינו. עדותו של
 28 הנאשם אף נתמכת בעדותו של עה/4, אשר על פי דבריו ראה את הנאשם מתקשה להשלים את
 29 מעצרו של המתלונן ועל כן נחלץ לסייע לו. לדבריו, בהגיעו למקום ניתקל בהתנגדותו של
 30 המתלונן, תאר זאת כמאבק דינאמי שנימשך מספר דקות, הסביר, כי המתלונן הוא אדם גדול
 31 יחסית מחם, לא בן אדם שקל להשתלט עליו ולשים לו את ידיו מאחור.
 32 לעדותו של עה/2, אשר אף הוא העיד לגבי נסיבות המעצר וההתנגדות שגילה המתלונן, אין אנו
 33 מייחסים כל משקל, שכן במהלך חקירתו התברר, כי הני"ל התבלבל בין המתלונן שנהג ברכב
 34 לבין הנוסע שישב מאחור, ונראה היה, ואף הודה בכך, כי אינו זוכר את פרטי האירוע, נוכח
 35 הזמן הרב שחלף מאז האירוע.
 36
 37 לאחר שקבענו מחד גיסא, כי אין ליתן אמון בעדות המתלונן, ומאידך גיסא, כי גרסת הנאשם
 38 אמינה ונעדרת פגמים מהותיים, אנו מקבלים את גרסת הנאשם על כל עובדותיה ונדבכיה. אנו
 39 קובעים, אפוא, כי המתלונן התנגד למעצר כמתואר על ידי הנאשם, בכל שלבי האירוע, מהשלב
 40 בו הודיע הנאשם למתלונן על המעצר כאשר ניצב מולו לבד, עובר להצטרפותו של עה/4, שבא

1	לעזור לו וכלה בשלב בו המשיך המתלונן להשתולל, גם לאחר שנכבל, והנאשם השכיבו על
2	מכסה המנוע של הרכב.
3	
4	אין אנו מקבלים את טענת התביעה, כי לא היה מקום לתשלום את המעצר מהר ככל שניתן, ומן
5	הראוי היה להמתין לתגבורת או להשתמש באמצעים אחרים, כמו תריסיס גו.
6	בנסיבות המצב, כאשר גם חבריו של המתלונן לא שיתפו פעולה עם השוטרים, גילו התנגדות
7	למעצר, כולם הדיפו ריח אלמוהול, ובתוך כך התברר בבדיקת מסוף, כי חלקם בדוקאים
8	מוכרזים, לא ניתן לומר, כי היה זה שיקול מוטעה לעשות לסיומו המהיר של המעצר, כדי למנוע
9	הסלמתו.
10	מנגד, מקבלים אנו את טענת ההגנה של הנאשם, כי העלה את רף השימוש בכוח והשתמש באקט
11	חריף יותר, רק כאשר נוכח לדעת, כי אמצעי הכוח בו נקט עד אותו שלב לא הועיל.
12	כפי שהוכח בפנינו, הנאשם פעל בשלבים, במדרג האמצעים העומדים לרשותו, כדי להתגבר על
13	התנגדותו של המתלונן. ראשית, הניסיונות לתפוס את ידיו של המתלונן כדי לכבלו, אחר כך,
14	המכה בלחיו, בהמשך, ההסתייעות בשוטר נוסף, ורק משאלה לא הועילו, החבטה לפנים ומתן
15	הברכיה, הפעולה אשר הכניעה את התנגדותו.
16	נחה דעתנו, כי הפעלת הכוח על ידי הנאשם במקרה זה נעשתה במידה שקולה והגיונית ביחס
17	להתנגדות שגילה המתלונן, אשר אותה היה צריך לנטרל.
18	
19	בהתייחס להפניית ב"כ הונביעה בסיכומיה לתיק ביו"מ 35/08, שם הרשיע ביה"ד קצין משטרה
20	בעבירת שימוש בכוח שלא כדין, בגין מכת ברוך באשכיו של מתלונן תוך כדי ביצוע מעצרו, אין
21	אנו סבורים, כי יש ללמוד גזירה שווה מאותו מקרה על המקרה שלנו, שכן הנסיבות שם היו
22	שוות בתכלית.
23	להבדיל מהמקרה דנן, שם לא גילה המתלונן התנגדות אלימה, התנגדותו הייתה מינורית ביותר,
24	האירוע התרחש במקום סגור, בנסיבות בהן לא התעורר כל חשש להסלמת האירוע בשל נוכחות
25	חשודים אלימים נוספים, ובעיקר, להבדיל מהתנהגותו של הנאשם במקרה שלפנינו, לא היה כל
26	ניסיון לעשות שימוש באמצעים אחרים, פחות פוגעניים, בטרם נעשה שימוש במכת הברך
27	לאשכים.
28	
29	לאור כל האמור לעיל, הגענו לכלל דעה, כי בנסיבות מקרה זה מידת הכוח שהפעיל הנאשם כלפי
30	המתלונן לשם ביצוע המעצר לא חרג מהסביר והמתור ועל כן אנו מזוכים אותו מהעבירה אשר
31	יוחסה לו בכתב האישום.
32	
33	ניתן והודע היום, י"ז תמוז תשי"ע, 29/6/10, בנוכחות הצדדים.
34	
35	זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
36	
37	שופטת
38	נצי"מ דורית יניב
39	תניצ רונית קמינסקי
40	שופט
	עו"ד אלון לוריה